

44, 20. वन्दे वृक्षाञ्च पुष्पितान् 3, 35, 43. शचीतीर्थम् ÇAK. 85, 1. वन्दितुं सं-
ध्याम् RĀĠĀ-TAR. 4, 443. लिङ्गं भुवनवन्दितम् 3, 445. धातुभिर्वन्दिताज्ञया
4, 680. रथ्याम्बु ज्ञाङ्गवीसङ्गच्छिदेशीरपि वन्द्यते Spr. 2152. एकैद्वा सक-
लान्वापि वेदान्प्राप्य गुरोर्मुखात् । अनुज्ञातो ऽथ वन्दित्वा दत्तिपां गुरवे
ततः ॥ dem Lehrer den Lohn ehrfurchtsvoll gereicht habend MĀRK. P. 28, 14.

— caus. Jmd Ehre erweisen, ehrfurchtsvoll begrüßen: वन्दयित्वा R.
3, 62, 30. 4, 25, 19.

— अनु Jmd Ehre erweisen KĀM. NĪTIS. 3, 62 (vgl. jedoch Spr. 453). —
Vgl. अनुवन्दन्.

— अग्निं Jmd Ehre erweisen, ehrfurchtsvoll begrüßen, Jmd oder Etwas
seine Ehrfurcht bezeugen DAÇAK. 59, 14. BHĀG. P. 1, 19, 22. 2, 6, 34. 4,
12, 29. HIT. 18, 17. अभिवन्द्य मूर्धा मूर्धाभिषिक्तम् RAGH. 16, 81. act. MBH.
14, 2603. R. GORR. 1, 34, 2. VĀDDHA-KĀN. 13, 20 (am Ende eines Çloka).
पौढा चास्याभिवन्दितुम् R. 2, 90, 17. BHĀG. P. 4, 6, 40. 5, 3, 16. 13, 24. 8,
23, 6. विबुधौषाभिवन्दिता (सरिद्धर) Verz. d. Oxf. H. 63, a, 2. अभिवन्द्य
प्रभेर्लिखम् RĀĠĀ-TAR. 3, 235. — Vgl. अभिवन्दन्.

— परि loben, rühmen, preisen: परि वन्द ऋग्भिः RV. 2, 35, 12.

— प्र laut rühmen oder zu rühmen anfangen: इन्द्रस्यैव प्र त्वसंस्कृ-
तानि वन्दे दाहं वन्दमानो विवक्त्रि RV. 7, 6, 1.

— प्रति vor Etwas seine Ehrfurcht bezeugen: भर्तुः प्रसादं प्रतिवन्द्य
KUMĀRAS. 3, 2.

— सम् Jmd ehrfurchtsvoll begrüßen BHĀG. P. 9, 7, 19. शिरसा MBH.
1, 5420.

वन्द (von वन्द) adj. preisend; s. देव०.

वन्दक m. Schmarotzerpflanze RATNAM. im ÇKDR. f. आ dass. HAPPA
bei BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 62 nach ÇKDR. — Vgl. वन्दा, वन्दाक.

वन्द्य m. = स्तोत्र und स्तुत्य ÇKDR. nach SIDDH. K.

वन्देद्धार adj. fehlerhafte v. l. des SV. I, 4, 2, 3, 6 statt वन्दे दाहम् des RV.
वन्देद्दीर adj. fehlerhafte v. l. des SV. I, 4, 2, 3, 1 statt मन्देद्दीर des RV.

1. वन्दन् (von वन्द) 1) m. proparox. N. pr. eines Schützlings der
Açvin RV. 1, 112, 5. 116, 11. 117, 5. 118, 6. पुवं वन्दन्मश्यादाड्डपथुः
10, 39, 8. — 2) f. श्री P. 3, 3, 107, Vart. 1. Vop. 26, 194. Lob, Preis TRIK.
2, 7, 10. HĀR. 133. HALĀJ. 4, 91. — 3) f. ई = नति, जीवात्, कटी und मा-
चलकर्मन् MED. n. 97; nach ÇKDR. soll in einigen Hdsschr. वटी statt
कटी und याचन st. माचल gelesen werden. = गोरिचन RATNĀK. in NIGH.
Pr. Vgl. गो०. — 4) n. proparox. a) Lob, Ruhm, Preis: सखा सख्युः प्र-
णवद्वन्दनानि RV. 3, 43, 4. अयं हि वामृतये वन्दनाय मामबुबुधत् Cit. in
Nir. 4, 17. — b) Ehrenbezeugung, ehrfurchtsvolle Begrüßung: कामं तु
गुरुपत्नीनां युवतीनां युवा भुवि । विधिबद्वन्दनं कुर्यादसावकमिति ब्रुवन् ॥
M. 2, 216. यथार्हं वन्दनास्त्रेषां कृत्वा MBH. 2, 2585. 3, 13645. 5, 834. शि-
रसा वन्दनार्हः 7030. पूजयामास तं देवं पाद्यार्घ्यासनवन्दनैः R. 1, 2, 28 (27
GORR.). गुरु० BHĀG. P. 1, 13, 29. 2, 4, 15. 7, 5, 23. 10, 2, 40. MĀRK. P. 116,
52. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 25. तैश्च विदितान्योऽन्यवन्दनैः KATHĀS. 43,
226. कुर्याच्छुश्रुयोः पादवन्दनम् JĀĀN. 1, 83. शिरसा पादवन्दनम् Spr. 3398.
PRAB. 106, 5. संध्या० VEDĀNTAS. (Allah.) No. 7. — c) = वन्द ÇABDAĀ.
im ÇKDR.

2. वन्दन् 1) n. a) Schmarotzergewächs (wie Flechten u. dgl.): या मी
लक्ष्मीः पतपालूरुक्षुष्टाभिचस्कन्द वन्दनेव (d. i. वन्दनमिव, nach AV. PRĀT. 2,

56 वन्दन इव; vgl. WHITNEY zu d. St.) वृत्तम् AV. 7, 115, 2. — b) eine Krank-
heit, die sich auf die Glieder setzt, Ausschlag, Flechten und dgl.: पद्भि-
ज्ञामन्पुरुषि वन्दनं (= विषम् SĀJ.) भुवदष्टीवती परि कुल्फो च देहेत् RV.
7, 50, 2. personif. als Dämon: न यातव इन्द्र ब्रुवुवो न वन्दना (= रत्ता-
सि SĀJ.) शविष्ठ वेद्याभिः 21, 5. Vgl. तृष्ट० (rauhem Ausschlag habend,
schäbig). — 2) f. आ ein auf den Körper mit Asche u. s. w. aufgetrage-
nes Zeichen: ऐशान्यामाहरे इस्म श्रुवा वाथ श्रुवेणा वा । वन्दनां कारयेतेन
शिरःकण्ठाशकेषु च ॥ VASISHTHA im TITHĀDIT. nach ÇKDR.

वन्दनमाला f. ein zur feierlichen Begrüßung eines Ankommenden über
dem Eingang eines Hauses angebrachtes Laubgehänge HALĀJ. 2, 146.

वन्दनमालिका f. dass. H. 1008. Spr. 1168. बद्धाः प्रतिगृहद्वारं यत्र ऽकाः
PĀRÇVANĀTHAK. 4, 7 (nach AUFRECHT). द्वारदेशवद्ध० adj. f. PAÑĀT. 207, 24.

वन्दनश्रुत् adj. auf Lob —, auf Preis hörend RV. 1, 55, 6.

वन्दनीय (von वन्द) 1) adj. dem Ehrfurcht bezeugt werden muss, ehr-
furchtsvoll zu begrüßen MBH. 7, 2941. 12, 12867. 13, 2857. R. 2, 58, 13.
Verz. d. Oxf. H. 120, a, 21. 187, b, No. 428, Z. 14. 199, a, 18. — 2) m. eine
gelbbühende Verbesina (पीतभुङ्गराज) RĀĠĀN. im ÇKDR. — 3) f. आ =

गोरिचना TRIK. 2, 9, 22.

वन्दा f. 1) Schmarotzerpflanze AK. 2, 4, 2, 62. 3, 4, 28, 115. TRIK. 2, 4,
3. MED. d. 10. — 2) Bettlerin MED. — 3) = वन्दि oder वन्दी (ब०) MED.

वन्दाक m. Schmarotzerpflanze RATNAM. 273. VARĀH. BRH. S. 43, 13.

वन्दाक f. dass. HAPPA bei BHAR. zu AK. nach ÇKDR. वन्दी f. dass. ÇABDAR.
im ÇKDR. SUÇR. 2, 50, 11.

वन्दारु (von वन्द) 1) adj. P. 3, 2, 173. Vop. 26, 162. a) lobend, rühmend,
preisend: वन्दारुस्ते (वन्दारुष्टे VS. 12, 42; vgl. VS. PRĀT. 3, 72) त्वं
वन्दे अग्ने RV. 1, 147, 2. वचस् 5, 1, 12. — b) der Ehrfurcht zu bezeugen

pflegt, ehrfurchtsvoll AK. 3, 1, 28. H. 349. PRAB. 81, 5. Verz. d. Oxf. H.
127, b, No. 229. 139, a, 7. in comp. mit dem obj.: पुरमथनपदारविन्दद्वं-

द्वन्दारुकारपल्लव DĀRTAS. 67, 6. — 2) m. N. pr. eines Mannes Ind. St.
3, 460. — 3) n. Lob, Preis RV. 4, 43, 1. अग्निर्वन्दारु वेद्यश्चो न धात् 6, 4, 2.

वन्दितरु (wie eben) nom. ag. laudator: यया निदो मुञ्चथ वन्दितारम्
RV. 2, 34, 15. 9, 93, 5. पितृष्टे अस्मि वन्दिता 10, 33, 7. वै० ÇAT. Br. 6, 8, 2, 9.

वन्दितव्य (wie eben) adj. 1) zu loben NIR. 7, 16. — 2) dem Ehrfurcht
zu bezeugen ist, ehrfurchtsvoll zu begrüßen R. 2, 26, 29 (31 GORR.). 31.

वन्दिन् (wie eben) nom. ag. Ehrfurcht bezeugend: अस्तोतुः स्तूपमा-
नस्य वन्द्यस्यानन्यवन्दिनः KUMĀRAS. 6, 83. — Vgl. राज० und बन्दिन्.

वन्दिनीका f. ein N. der Dākshājanī Verz. d. Oxf. H. 39, b, 33. व-
न्दिनीया v. l.

वन्दिनीया s. u. वन्दिनीका.

वन्दीक (ब०) m. ein N. Indra's H. ç. 30.

वन्द्य (von वन्द) 1) adj. P. 6, 1, 214. a) zu loben, lobenswerth, preisens-
werth RV. 1, 31, 12. 79, 7. 90, 4. आसा गावो वन्द्यासो नोत्तपाः 168, 2. 2,
7, 4. अर्भुद्विः संविता वन्द्या नु नः 4, 54, 1. ह्वेषु 10, 4, 1. 63, 2. 110, 3.

AV. 6, 98, 1. 18, 4, 65. सुकर्षणः RĀĠĀ-TAR. 1, 3. VĀDDHA-KĀN. 16, 7. SĀB.
D. 213, 9. — b) ehrfurchtsvoll zu begrüßen, zu verehren, dem Hochach-
tung gebührt (von Göttern und Menschen) R. 4, 44, 41. KUMĀRAS. 6, 83.

7, 54. ÇRUT. 44. Spr. 713. 1157. 1431. 1811. KATHĀS. 26, 157. RĀĠĀ-TAR.
3, 526. BHĀG. P. 1, 7, 46. MĀRK. P. 76, 23. Verz. d. Oxf. H. 16, a, 11. PAÑ-